

FARKLILIKLARIMIZ KÜLTÜREL ZENGİNLİĞİMİZDİR

Yazan: Tarık Ziyad - 29 Ocak 2009

Devletin resmi ideolojisi bağlamında 1923 den sonra geliştirilip uyguladığı siyasi içerikli teoriler, yok saymalar ve ötekileştirme politikaları son yıllardaki demokratik hak ve özgürlük talepleriyle yeniden dizayn ediliyor.

Taşova net sitesinde "SEYYAH" mahlaslı yazarımızın Dilimiz Türkçe ile ilgili tespitlerin tamamına yakınına katılıyorum. Bu tespitler kendini Türk hisseden insanlar için doğrudur. Daha fazlası da yazılabilir.

Yahya Kemal, Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın sözleri anadili Türkçe olan Türkler için ne anlam ifade ediyorsa, anadili Türkçe olmayanlar içinde bir o kadar anlamsızdır herhalde.

Kaldı ki Atatürk'ün ve Cumhuriyet aydınlarının Türk dili ve Türk'lerle ilgili veciz sözleri yaratılmaya çalışılan ulus devlet modeline uygundur.

1930'lu yıllarda Hermann Kuergiç tarafından geliştirilen , Atatürk tarafından desteklenen ve geliştirilen "TÜRK DİLİNİN DÜNYADA ESAS BİR DİL OLDUĞU VE DÜNYA DİLLERİNDEKİ BİR ÇOK KELİMENİN TÜRKÇE'DEN TÜREDİĞİ" yönündeki düşüncenin "GÜNEŞ DİL TEORİSİ" adıyla bilinen projenin ruhuna uygun sözlerdir. Türk Dil ve Tarih kurumunun kurulmasıyla yapılan çalışmalar yaratılmak istenen yeni ulus ve ulus devlet modelinin alt yapısını oluşturma çabalarıdır..

Sayın Seyyah'ın "tanınmayan dil,dil olarak görülmeyen " şeklindeki ifadesinde işaret ettiği dil 1923 Cumhuriyetin ilanından sonra geliştirilen ötekileştirilme ve olanı inkar ve yok sayma politikalarının sonunda yok sayılan dillerden sadece birisi olduğu bilinmelidir.

23.Nisan 1920 de T.B.M.M.sinin açılışıyla temelleri atılan Cumhuriyetin Kurucu unsurları 1924 Anayasasıyla yok sayılmış Etnik olarak Türklük dinsel temelde Ehli sünnetin Hanefilik mezhebi yeni devletin sosyo kültürel politikalarında referans alınmıştır. Ötekileştirme ve yok sayma politikaları bu temelde yapılmış Takriri Sükun Kanunuyla farklı sesler kısılmış,yaşayan farklı kültürel yaşamın temel dinamikleri yok sayılmış,mensupları indirilmiştir. Buna karşılık 5000 yıl önce yok olmuş Hitit ve Sümerlerin dillerinin öğretilmesiyle ilgili üniversitelerde Sümeroloji, Hititoloji bölümleri açılmış, cumhuriyetin büyük işletmelerine " eti ve Sümer" orijinli isimler verilmiştir.

1924 İzmir İktisat kongresinde rotası çizilen Türkiye ekonomisi 6-7 Eylül 1953 ecnebi azınlık mallarının talanı,Anadolu'nun çeşitli şehirlerindeki ecnebilerin sessiz sedasız Türkiye'yi terk etmeleriyle ulusal sermayenin gelişiminde önemli bir adım atılmış yerli burjuvazi devlet eliyle oluşturulmuştur.Ulusal ekonominin millileşme süreci tamamlanmıştır.

1980'den sonra Sn. Özal tarafından açıklanan 24 Ocak kararlarıyla ekonomide liberalleşme ve serbest piyasa ekonomisine geçiş politikalarıyla Tüsiat dışında taşrada üretim ve finans sektöründeki farklı kesimlerin ekonominin içinde yer almaları,yapılan özelleştirmelerle devletin üretim ve işletim üzerindeki tekeli kırılmıştır.

Türkiye'de resmi dil Türkçe'dir. Türkiye mozağini oluşturan farklı etnik kökenli vatandaşlarımızın konuştukları ana dilleri ve farklı inançları ve kültürleri vardır..

Devletin alışılmış inkar ve yok sayma politikalarından her ne sebeple olursa olsun vazgeçmesi, kültürel temelde farklı gelenekler,dil ve inançların tanınmasına yönelik demokrasi açılımlarını somutlaştırarak desteklemesi doğru politik kararlardır.

Türkiye’de yaşayan herkes Türk vatandaşıdır. Türkiyelilik bizim üst kimliğimiz Türkçe’de resmi dilimizdir.

Kürtlüğün,Lazlığın,Çerkezliğin alt kimlik olarak kabulü bu yöndeki tanımlamalara saygı duymak demokratik davranıştır.Toplumsal barışa pozitif katkıları olacaktır. Yaşayan ve konuşulan ana dillerden Kürtçe’nin Kürtlerce konuşulması,T.R.T nin 6.kanalında Kürtçe yayın yapması geç kalınmış uygulamadır. Böylece Devlet Kürt dilini tanımış,Kürtlerle barışmanın ilk adımını atmıştır. Kıyamette kopmamıştır.

Devletin Alevi açılımıyla ilgili yaptığı uygulamaları henüz tatmin edici olmamakla beraber Muharrem ayında yapılanlar ümit verici uygulamalardır. Uygulanan Devlet merkezli politikalar insan merkezli uygulamalara dönüştüğü şu günlerde kendimiz için istediğimizi başkaları içinde istemeliyiz.

Birlikte beraber karşılıklı hak ve hukukumuza saygılı olmak hepimizin görevidir.

Bırakalım herkes kendini istediği gibi tanımlasın ve inancına uygun yaşasın. Birileri kendilerini Hindu olarak tanımlıyorsa başına inek boynuzlu şapkasını takıp dolaşsın.Ne çıkar. Ateistse bırakalım onlarda tanrısız olsunlar.. Aleviyse ehlibeyti sevsin, Kerbela’da yapılan Yezid Zulmünü her daim canlı tutsun. Cem evini kursun orada cemini özgürce yapsın. Yahudi’nin Havrası, Hristiyan’ın kilisesi,alevi’nin Cem evi, Sünni camisi yaşanan ve mensubu bulunan inançların yaşandığı mekanlardır.İnkâr ve yok sayılması mümkün mü? Eğer bu topraklarda Kürtler, Türkler, Lazlar, Çerkezlere vs. yaşıyorsa dillerini, kültürlerini yaşasınlar. Türkiye’de yaşayan farklı etnik kökenli vatandaşların kendileri ve kültürel değerleri, var olan haliyle bir mozaiği andırdığı siyasal ve sosyal bilimcilerce söyleniyor.Gelin farklılığımızın oluşturduğu mozaiği çatlatmayalım.

Geleceğimizi korkular ve şüpheler üzerine kurmaya çalışmayalım.

Unutmayalım ki Ötekileştirmeler, yok saymalar bizim atalarımızın uyguladıkları sosyal ve siyasi davranışlar olmamıştır.

Ergenekon soruşturmalarıyla dokunulmaz sanılan sözde saygın sivil asker cumhuriyet elitlerine dokunulmuştur.

Normal vatandaşa uygulanan hukuksal normların dışına çıkılmamıştır. Ülkemiz sınırları içinde yaşayan herkes o sanıklar kadar saygındır.

Yorum Ekle

Tarık Ziyad